

Het Vlackeland is een luthof voor alle zintuigen

PZC dinsdag 17 augustus 2010: door Willem Staat

Zien, horen, voelen, ruiken.

Het Vlackeland vormt een paradijs voor de zintuigen. De tuin, waarvan dit jaar het zevende bloeiseizoen aanbrak, is het werkdomein van Madelien van Hasselt. De ontwerpster heeft zich hier uitgeleefd in het bedenken van contrastrijke en verrassende elementen.

De tuin is prachtig ingebed in het polderlandschap van Nieuw- en Sint Joosland, waar boomgaarden domineren.

Madelien van Hasselt wordt één met de haar omringende natuur wanneer ze je rondleidt door haar siertuinen. "Alle zintuigen worden hier geprikkeld", zegt ze terwijl ze een kardoen vastpakt. Die aan de artisjok verwante distel voelt verrassend aan. Alsof je een borsteltje in de hand neemt dat is gemaakt van zachte rubbersteeltjes.

In het buitengebied van Nieuw- en Sint Joosland ligt Het Vlackeland, de paradijselijke 'inspiratietuin' van Madelien. Alles in dit lustoord is vrucht van een doordacht plan van deze 'vormgeefster met planten'. Het hele kleurenpalet komt voorbij aan de bezoeker. En inderdaad doet Het Vlackeland een beroep op alle zintuigen. Je ruikt de bloemen, ziet de kleurenpracht, voelt de gladde of ruwe structuren van de planten en hoort de vogels zingen en de grassen ruisen in de wind.

Madelien van Hasselt wist al vroeg wat zij wilde worden: tuinontwerpster. Ze volgde vanaf haar achttiende een gerichte opleiding op Huis te Lande in Rijswijk. Daar was de Middelbare Tuinbouwschool (MTuS) voor Meisjes gehuisvest, tegenwoordig een gemengde opleiding. Nadat ze deze driejarige opleiding had voltooid, volgden nog leergangen groenvoorziening, landschapsinrichting en recreatie aan de MTuS in Utrecht.

De gewezen Haarlemse (ja, daar spreken ze nog altijd het zuiverste Nederlands) ging vervolgens werken bij een hoveniersbedrijf in het dorp met de groene naam Bloemendaal. "Niet alleen daar maar ook in naburige plaatsen als Aerdenhout, Heemstede, Driehuis en Santpoort, staan veel grote behuizingen met veel groen. Daar is een echte tuincultuur, die veel hoveniersbedrijven een bestaan verschaft." Na geruime tijd, eerst met een compagnon en later op haar eentje, een eigen bedrijf te hebben gevoerd kwam Nieuw- en Sint Joosland in zicht. "Door de liefde ben ik hier acht jaar geleden terechtgekomen", zo verklaart de tuinontwerpster deze binnenlandse emigratie.

Madelien woont in het witte huis aan de rand van de tuin met haar levenspartner Willy Oorthuijsen, bioloog van beroep. Willy steekt veel tijd in de moestuin, het zaaien en stekken van planten en zet als gepassioneerd fotograaf ook nog alles op de gevoelige plaat, waarvan veel op de eigen website is te zien. Kortom: Madelien en Willy vormen een door en door groen duo.

Aanvankelijk werd klein begonnen, maar nadat ('een lot uit de loterij') een belendend perceel kon- worden gekocht, ontstond een siertuinencomplex van 8700 m2. Wat doet een mens met zo'n oppervlakte? Madelien zag daar geen probleem in. "Vanuit mijn ervaring als hovenier wist ik hoe ik dit aan moest pakken. Eerst is de vijver aangelegd. Daarna volgde het eggen en omploegen en is het geheel ingedeeld in vakken. Het is uniek dat je zo blanco op een terrein kunt beginnen en het geheel naar eigen inzichten inrichten. Het ontwerp was zo gemaakt. Ik wilde tuinen waarmee ik aan bezoekers planten kan presenteren en laten zien hoe je borders samenstelt. Het moest er als tuin uitzien, doorsneden door paden." Deze droom is uitgekomen. De fraaie tuinen liggen natuurlijk ingebed in het landschap, waarin boomgaarden domineren. De kantoor/ontvangstruimte is vrolijk ingericht en 'gebouwd met een knipoog naar de Zeeuwse schuur', zoals Madelien het uitdrukt.

Het werk van Madelien bestaat uit drie onderdelen. Ze is tuinontwerpster, legt beplantingen aan en helpt bij het onderhoud. Het laatste geldt alleen voor het onderhoud aan planten "Ik zit met mijn werk in tussen de ontwerp bureaus en de hoveniersbedrijven. Van beide heb ik wat meegekregen en ik heb me ontwikkeld in de beplantingsrichting. Ik wil aan mensen graag laten zien wat er mogelijk is. Het leuke is dat je, wanneer je op je eentje werkt, sneller komt tot een samenspel met de klanten. Zij ontwikkelen dan zelf

ideeën voor het onderhoud. Sommigen leren dat snel en dat geeft mij heel veel voldoening."

Bij een rondwandeling is Madelien een sprankelende spraakwaterval die met brede armbegaren haar betogen ondersteunt. Wandelend langs de vijver, waar waterlelies extra luister bijzetten aan de overweldigende natuur. En ook hier komen de zintuigen aan hun trekken. Je hoort de kikkers plonzen en de bijen zoemen, ruikt de bloemen en ziet een grote kleurenpracht. In de borders is ook van alles te beleven. "Kijk eens naar deze grassen. Ze vormen een rookwolk die spannend combineert met het vuurwerk van de bloemen", zegt Madelien.

Zo zijn er nog meer verrassingen. In één van de andere perken meanderen dunne harige grassen ("blonde dellen") van het soort *Stipa tenuissima* tussen paarse *Verbena bonariensis* en zachtgele vuurpijlen. In de ontvangstruimte verwelkomt Madelien groepen (vanaf 10 personen) op afspraak. Zij krijgen na ontvangst met koffie een uitleg en vervolgens een rondleiding.

Vlackeland doet ophet eerste gehoor denken aan het lied 'Mijn Vlakke Land' van Jacques Brel. De naam hangt echter samen met de ligging aan de Vlackeweg. Het Vlacke was een binnenwater. Later ontstond op die plek de uitmonding aan de zuidkant van het voormalige Sloe. Roemrijk water voor Zeeland, want hier werd in 1573 een Spaanse vloot verslagen.

In de tuin herinnert niets meer aan dit geweld. Of het zouden de dukdalven moeten zijn, die de verhoogde perken omringen aan de voorkant van Het Vlackeland. Die zijn, je ziet het nog een beetje door het woord heenschemeren, genoemd naar de Duc van het Spaanse Alba de Tormes. In gewoon Nederlands: de Graaf van Alva.

Vriendinnentuin met metaforen

De vriendinnen tuin vormt een opvallend onderdeel van Het Vlackeland. Madelien van Hasselt en twee van haar vriendinnen/collega's hebben daarin hun creativiteit, vakmanschap en vriendschap voor elkaar gebundeld. Ze doen daarvoor inspiratie op tijdens bezoeken aan het tuinfestival van Chaumont sur Loire. De vriendinnentuin bevat allerlei metaforen rond het begrip vriendschap. De levenslijnen van de drie vrouwen vormen daarvoor de basis en worden verbeeld door de lijnen van het pad, de grassen en de metalen bogen. In de borders staan verder louter planten met zwaardvormig/grasachtig blad.

Meer info: www.vlackeland.nl.

[...omhoog](#)